

DZIENNIK USTAW



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

29 października

№ 109.

Rok 1923.

Treść:	858. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych	1314
	859. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 8 października 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1922 r. co do przyznania ulgowej opłaty pocztowej paczkom z podręcznikami szkolnymi	1315
	860. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 października 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych	1315
	861. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 października 1923 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1922 r. i 23 czerwca 1923 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. dotyczącego opodatkowania spirytusu	1332
	862. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 października 1923 r. w przedmiocie ustalenia wykładnika wzrostu przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego dla określenia wszelkich kwot oznaczonych w ustawie z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego jak i w załączonej do niej taryfie, na rok podatkowy 1924	1333
	863. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 października 1923 r. w przedmiocie blankietów wekslowych	1333
	864. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1923 r. o wprowadzeniu na polskich kolejach górnośląskich postanowień taryfowych, zawartych w części II „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych”	1333
	865. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o tymczasowym otwarciu ruchu na wąskotorowej kolei Wawer—Wiązowna do użytku publicznego.	1337
	866. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o czasowej uldze taryfowej przy przewozie węgla kamiennego opałowego, objętego akcją Nadzwyczajnego Komisarza zwalczania drożyzny	1338
	867. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych	1338
	868. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt	1340
	869. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 października 1923 r. o podwyższeniu taksy opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych,	1344
	870. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 października 1923 r. o zmianie i podwyższeniu „taksey komisowego”, pobieranego przez agencje celne P. K. P.	1344
	871. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22 października 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia i przedłużenia terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dn. 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych	1344

858.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 października 1923 roku

w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych.

Na zasadzie art. 4 i 5 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 roku (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721) tudzież art. 5 i 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 722) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się dziesięć tysięcy razy najniższe i najwyższe granice grzywien (kar pieniężnych) i grzywny (kary pieniężne) oznaczone kwotą stałą przewidziane w przepisach karno-sądowych, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej i ogłoszonych po 31 grudnia 1918 r. a przed 1 stycznia 1920 r.

Przewidziane w tych przepisach kwoty, od których jest zawista kwalifikacja przestępstw, podwyższa się pięć tysięcy razy.

Przepisy niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio do przepisów karnych obowiązujących w województwach: poznańskim i pomorskim i w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, ogłoszonych po 8 stycznia 1919 r. a przed 1 stycznia 1920 r.

§ 2. W ustawie o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 449) w brzmieniu ustawy z 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 618) podwyższa się najwyższą granicę grzywien dwustokrotnie, kwoty zaś od których zawista kwalifikacja czynu dwudziestokrotnie.

§ 3. Najniższe i najwyższe granice grzywien (kar pieniężnych) i grzywny (kary pieniężne) oznaczone kwotą stałą, oraz kwoty od których zawista kwalifikacja przestępstwa, przewidziane w innych przepisach karno-sądowych ogłoszonych w jakiegokolwiek dzielnicy po 31 grudnia 1919 r., podwyższa się jak następuje:

- w przepisach ogłoszonych w roku 1920 stokrotnie;
- w przepisach ogłoszonych w roku 1921 pięćdziesięciokrotnie;
- w przepisach ogłoszonych w roku 1922 dwudziestokrotnie;
- w przepisach ogłoszonych w pierwszej połowie roku 1923 pięćdziesięciokrotnie.

§ 4. Przepisy §§ 1, 2 i 3 stosuje się odpowiednio do postanowień karnych, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, oraz do wykroczeń dyscyplinarnych i porządkowych.

W województwach: poznańskim i pomorskim i górnośląskiej części Województwa Śląskiego § 1 i § 3 stosują się odpowiednio odnośnie do oznaczonych w nich okresów czasu do grzywien i innych przedmiotów, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721).

§ 5. W ustawach i rozporządzeniach obowiązujących w b. dzielnicy rosyjskiej ogłoszonych przed 31 grudnia 1919 r., których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, najwyższe i najniższe granice grzywien (kar pieniężnych) tudzież grzywny (kary pieniężne) oznaczone kwotą stałą w markach polskich podwyższa się dziesięć tysięcy razy, zaś oznaczone w rublach zastępuje się taką samą ilością marek polskich pomnożoną przez dwadzieścia tysięcy.

To samo stosuje się odpowiednio do wykroczeń porządkowych i dyscyplinarnych.

§ 6. W ustawach i rozporządzeniach obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej ogłoszonych przed 31 grudnia 1918 r., których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, najwyższe i najniższe granice grzywien (kar pieniężnych), grzywny (kary pieniężne) w kwotach stałych, tudzież granice, do których władza administracyjna może wydać osąd karny, nałożyć odszkodowanie, a straż zaprzysiężona sama oszacować wyrządzoną szkodę — oznaczone w koronach zastępuje się taką samą liczbą marek polskich pomnożoną przez dziesięć tysięcy, zaś oznaczone w złotych reńskich taką samą liczbą marek polskich pomnożoną przez dwadzieścia tysięcy.

To samo stosuje się odpowiednio do wykroczeń porządkowych i dyscyplinarnych.

§ 7. Jeśli kwota pieniężna przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszym przepisem szczegółowym, należy za podstawę zastosowania podwyżki przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszym przepisie i czas jego ogłoszenia.

Jeśli w pewnym przepisie kwotę pieniężną wyrażono tylko w markach niemieckich należy je zastąpić taką samą ilością marek polskich, jeśli zaś ją wyrażono w złotych polskich podwójną ilością marek polskich, — a następnie zastosować podwyżkę wskazaną w niniejszym rozporządzeniu.

§ 8. W art. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76 poz. 595) w miejsce kwoty „3000 mkp.” wstępuje kwota „10000 mkp.” w art. 2 tej ustawy oznaczone tam kwoty „30000 marek” podwyższa się na „100000 marek”, zaś kwotę „7500 mk.” na „30000 mk.”, wreszcie w art. 3 tej ustawy oznaczoną tam kwotę „50000 marek” podwyższa się na „100000 marek”, a kwotę „150000 marek” na „300000 marek”.

§ 9. O ile niniejsze rozporządzenie dotyczy postanowień, których przekroczenie przekazane jest właściwości władz administracyjnych, obejmuje ono także te postanowienia, których przekroczenie choćby niewylącznie należy do orzecznictwa tych władz.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także do postanowień, których przekroczenie jest przekazane choćby niewylącznie orzecznictwu administracyjnych władz skarbowych (w b. dzielnicy austriackiej także sądów skarbowych) a zawartych w ustawach i rozporządzeniach o podatkach od spożycia, zużycia względnie produkcji, o monopolach państwowych, o obrocie towarowym z zagranicą i w ustawach celnych.

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do postanowień, co do których przepisy szczególne przyznają upoważnienie wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych innej władzy niż Rada Ministrów.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą zmian w kwotach pieniężnych określonych w art. 1—3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), w art. 1—7 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721) i w art. 1—4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 722).

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1923 r.; nie stosują się one do przestępstw popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

859.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 8 października 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1922 r. co do przyznania ulgowej opłaty pocztowej paczkom z podręcznikami szkolnymi.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310), zarządza się co następuje:

§ 1. a) Dla paczek pocztowych, zawierających podręczniki szkolne, ustanawia się ulgową opłatę w wysokości 50% normalnej opłaty pocztowej od wagi paczek.

b) Pod nazwą „podręczniki szkolne” należy rozumieć wyłącznie podręczniki zatwierdzone do użytku szkolnego przez Minist. Wyznań Relig. i Oświec. Publ.

§ 2. Z ulgowej opłaty pocztowej (§ 1) korzystać mogą jedynie:

a) firmy nakładowe podręczników szkolnych w stosunku z zakładami naukowymi wszystkich typów, oraz:

b) zakłady naukowe wszystkich typów w stosunku wzajemnym oraz w stosunku z firmami nakładowymi podręczników szkolnych.

§ 3. Na paczkach z podręcznikami szkolnymi oraz przynależnych do nich adresach pomocniczych umieszczać należy napis: „Podręczniki szkolne”.

§ 4. Podręczniki szkolne przesyłane za opłatą dla druków nie korzystają z żadnej ulgi.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 14 poz. 132).

Minister Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

860.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 16 października 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy artykułu 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują od 1-go listopada 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych i miesięcznych co do których podwyżka wchodzi w życie dopiero z dniem 1-go stycznia 1924 r.

Korespondencji nadanej przed dniem 1-go listopada a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu nie należy obciążać dopłatą.

§ 2. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 40.000 mk., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecone przesyłki listowe do zagranicy równa się 2.000.000 mk.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (cupon réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent. 20.000 mk.
- b) „ „ dawny „ 25 „ 10.000 „

§ 3. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dnia 1-go listopada 1923 r.

Począwszy od 1-go stycznia 1924 r. winni interesanci, którzy należytości za umówiony lub skrócony adres względnie za doręczanie im telegramów do kilku miejsc zapłacą zgóry, złożyć pisemną deklarację, że obowiązują się uiścić wszelkie nadwyżki związane z każdorazową zmianą taryfy.

§ 4. Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Czechosłowacji i Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier zaś pojedynczej wewnętrznej plus 7 (siedem) centymów.

Do W. M. Gdańska opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 7 (siedem) centymów.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej, stosowanego dla telegramów zagranicznych.

§ 5. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1-go listopada 1923 r. z wyjątkiem abonamentowych